

Tábor Norberčany 2013

Autor: Matěj

Už to bude 18 dní, co jsme přijeli z letošního tábora, který se opět konal na tábořišti Červená u Norberčan. Kdybych měl shrnout pár slovy celé ty dva týdny, asi bych použil pouze čtyři slova: Vedro, morálka, fotbal a znovu vedro.

Tohoto tábora se účastnili: Medvěd, David, občas se vyskytující Čaroděj, Lipo, Upír, Snake, Já(Matěj), Jenda, Ondra, Beton, Marmiljan, Bimbo, Pavel s Vojtou, Tadeáš, Martin (Korba), Marek, Michal (Pivas), Štístko, Prokop, André a všestranná výpomoc Tesil. Na týden se objevili nováčci: Matěj, Tonda a Kuba. A na pár dní se tu ukázali: Vojta, Brácha a Žabák.

Tábor se tentokrát vznesl do dob křížáckých výprav za dobytí Svaté Země. Počínaje zahájením při vyrážení v Marseille, výcviku, šití obleků a následném nošení, výrobě vorů a následných bitev, vařením, noční hrou s balónky až po finální bitvu „Pár Jerusáléma“. Nakonec se jako nejúspěšnější tým ukázali Betoníci a zasloužili si tak první místo.

Hned na začátku bylo potřeba opět vyrobit nějaké jmenovky. Čekáte snad, že bychom měli obyčejné papírové? Nikoli! Lipo přichystal lepší způsob – dogtagy. Na jednom se vyskytovaly základní informace o člověku, na straně druhé znak Ostrovců. Ale na druhý si kdokoli mohl cokoli vyrazit. A ano, byla zde i malá kovadlinka.

Na táboře nechybělo ani klasické „vařící aktivity“. Od opékání špekáčků, kdy se našťestí nikdo nepozvracel, přes opékání hadů nad ohněm při hlídkách, až po „masovou etapu“. Kde bohužel forma „Kari, kari kari!!!“ nepřinesla žádné ovoce a nakonec se umístila na posledním místě. Když už mluvím o jídle – co se vyskytovalo v naší kuchyni nového? Na snídani ovesné vločky a kakaové kuličky s mlékem. A hlavně na večeři musím zmínit asi nejlepší jídlo za tábor a to těstovinový salát. Byl bych barbar, kdybych zde neuvedl i Lipův „Lunchros“.

Již několik týdnů před táborem se spekulovalo o „práci“. Každý den první dopolední zaměstnání. Jak to celé dopadlo? Za sebe bych s klidným svědomím řekl, že úspěšně. I přes místy velmi malou morálku se nám povedlo postavit fotbalové brány, několikrát spravit umyvárku a opravit latru, uklidit hangár a vysušit a svázat všelijaké plachty a cely. A jako zlatá perla nakonec – připravit táborový oheň za jedno zaměstnání. Ano, lidi stárnou a tím pracují rychleji a účinněji.

Ze vzdělávacích programů jsme například zkoušeli vyrobit píšťalku (nakonec však neúspěšně), poznávat chyby v popisu rostlin a následně vyluštit šifru pro postup k další rostlině, či rozdělat oheň po indiánsku, který jsme nakonec rozdělali pomocí rozdělače ohně. Když jsem u toho ohně – tentokrát se u nás zastavili dobrovolní hasiči, kteří nám ukazovali základní hasící přístroje, s vodním nám nechali i stříkat. Dokonce nás i dovezli k rybníku (po 6 – 14 lidech), kde nám ukázali „útok“ a odstřelování Marmiljana v rybníku.

Ale na čem Marmiljan plul? Na voru. A přesně vory jsme pár dní zpět konstruovali a vyráběli. Celé dvě zaměstnání jsme káceli a řezali, nosili a svazovali. A co z toho vzniklo? Například přepravní vor, kde jsou 4 místa pro „motory“, nákladní vor, kde si mohl sednout kdokoli kamkoli, či jen minivor v produkci mě a mé družiny.

Co si budeme ještě z letošního tábora pamatovat?

Olympiádu, která se netradičně prodloužila na víc dní. Vrhání disků a oštěpu, či jen novou hru Kubb, která nahradila fotbal.

Fotbalový křovácký turnaj, kde mezi sebou hrály družiny z CTH a následný kotel, kde se fandilo opravdu nahlas.

Kasino, kde byly v prodeji i masné výrobky a pizza. A také se zde dražily „pracovní lístky“, kde byla třeba i nevinná masáž od Ondry.

Běh na olympiádě, který musím zmínit odděleně. Který vedl přes kopec a kde Marek, běžící v maskáčovém kompletu zkolaboval.

Můj nikdy neuklizený stan, díky kterému jsem si zasloužil letět do potoka snad každý den.

Vyrábění nádob pro přenos vody, kde 2/4 dopadly naprostým fiaskem.

Výrobu oblečení, ve kterém jsme museli půlku následného dne chodit (samozřejmě i bez bot) a Betonovy dupačky.

Raketové silo, které jsme prostě museli zavřít, abychom si vyzkoušeli jaký je to pocit být v něm zavřený.

Šmoulí přepad, kde přepadnice samy naběhly do tábora za doprovodu šmoulí písničky.

Pulp fiction podán s Marmiljanem v čele při scénce na táborovém ohni.

Sílu, kde se předháněli Snake s Medvědem.

Tondovo kreslení morčete, či křečka. (že, Vojto?)

Štístkovo zpívání při vytváření písni ke křížáckým výpravám.

Hromadné plnění odborek a vlčků pár dní před koncem tábora.

Praskání balónků při noční hře.

Na výlet družin a následný výbuch lunchmeatu, který jsme našli 10 metrů vzdálen od plechovky.

Jendovo splnění 3 orlích per a Andrého splnění 3 bílých tesáků.

Převrat, po kterém byl totálně odpočinkový den.

Sekání stožáru závěrečný den tábora.

Koupání v cisterně poslední den tábora.

Hromadu surrealistických scének v Lipově režii.

Závěrečný táborový oheň, kde Vojta s Medvědem oznámili, že končí v působení v našem oddíle a kde bylo vedení oddílu předáno Upírovi. Tímto bych mu popřál mnoho zdaru do následujících let co by vedoucím oddílu. A chtěl bych i poděkovat Vojtovi a Medvědovi za vše, co v oddíle udělali. Za všechen ten čas, co oddílu věnovali, za celkovou ochotu při řešení problémů a plánování akcí.

Samozřejmě je mnohem více zážitků, které si budeme sami pamatovat ještě hodně dlouho. Ke konci bych už snad jen připomněl:

Haná, Haná! Tó je země svatá! Na viděnou ve školním roce 2013/2014!